

Migranti jako obohacení naší společnosti?

Vůbec ne! Analytik předložil data

- CZ24 News | 24. října 2023

EU: Analytik a politolog Petr Robejšek apeluje na západní politiky, aby konečně pochopili, že masová migrace do Evropy ze zemí třetího světa se musí okamžitě zastavit. Většina běženců totiž prý ve skutečnosti nepotřebuje mezinárodní právní ochranu, protože neprchá před žádnými válkami. Jsou to migranti, kteří chtějí žít v západním blahobytu, ale chtějí si ponechat svůj životní styl. Vznikají pak sociálně vyloučené skupiny, které podkopávají sociální a ekonomickou situaci v zemi a útočí na naše hodnoty.

[Robejšek ve svém obsáhlém komentáři na serveru Aktuálně.cz analyzuje dopady migrační krize](#), která začala v roce 2015 se zjištěním, že příchozí migranti společnosti neprospívají, nepracují a svým způsobem života naopak ničí hodnoty, na kterých je postaven evropský blahobyt. Robejšek uvádí, jakou finanční pomoc migranti dostávají v jednotlivých zemích, i když nakonec nedostanou azyl.

„Podle studie vědecké služby Spolkového sněmu se sociální dávky pro žadatele o azyl v Evropě výrazně liší. Cizinci, kteří jsou v Rakousku a Německu v azylovém řízení, mohou dostávat více než 400 eur měsíčně. Ve Španělsku dostávají 347 eur. Ve Francii připadá na osobu 210 eur a ve Velké Británii ekvivalent této sumy. Ve Švédsku se jedná o 180, v Řecku o 150 a v Maďarsku dostanou pouze 60 eur. Po zamítnutí žádosti o azyl ve Francii a po roce pobytu ve Španělsku nedostávají migranti žádné finanční příspěvky,“ srovnává Robejšek.

Nejštědřejší je v tomto ohledu Německo, kde mají žadatelé o azyl nárok na bydlení, jídlo, oblečení, zdravotní péči a spotřební zboží. „Ve většině případů je dostávají formou peněžních dávek. Sazby se pohybují od 278 eur pro děti do 5 let až po 410 eur pro dospělé. Po 18 měsících se sazby zvyšují přibližně na úroveň běžné sociální pomoci. Nejatraktivnější je tedy jít do Německa, a to i když člověk nemá nárok na azyl. Jakmile se totiž do azylového řízení dostane, je plně podporován státem a s největší pravděpodobností nebude deportován, ani když úřady jeho žádost zamítnou,“ upozorňuje Robejšek.

Právě Německo je od roku 2015 vysněnou destinací milionů migrantů, zejména kvůli politice tehdejší kancléřky Angely Merkelové. Po osmi letech od první velké migrační vlny a slov „my to zvládneme“ se ukazuje, že začlenění milionů migrantů nefunguje. Většina z nich se totiž nikdy nedostane na pracovní trh, a neodvádí tak státu žádné daně.

„Od roku 2015 i nám politici a média servírují báčorku o tolik potřebných kvalifikovaných pracovních silách přicházejících ze třetího světa. Ale nejhlasitěji a zároveň nejdutěji to zní v uších Němců. Dnes již mají vlastní zkušenosti s kvalifikovanými pracovníky z třetího světa. A to, co vědí, potvrzují i zahraniční odborníci. Wall Street Journal bilancoval v prosinci minulého roku migrační politiku Německa a zjistil, že jen asi třetina ze zhruba 800 000 Syřanů a Afghánců v produktivním věku v Německu má zdanitelné zaměstnání; přestože většina z nich přišla před více než pěti lety,“ uvádí Robejšek s tím, že 45 procent všech příjemců dávek pro nepracující jsou cizinci.

Migranti podle Robejška očividně putují do Evropy ne proto, aby se zapojili do evropského společenství, ale aby získali vyšší životní standard, ale zároveň si ponechali svůj životní styl. „To ukazuje skutečnost, že se snaží dostat právě do Německa. Jednorázová investice zaplacená pašerákům lidí přes Středozemní moře jim tam vynese trvalé hmotné zajištění. To je sice lidsky

pochopitelné, ale pro evropské daňové poplatníky zcela nepřijatelné," říká Robejšek.

Rostoucí počet migrantů je navíc prý nebezpečím pro samé základy naší společnosti a výkony naší ekonomiky. „Potíž je především v tom, že výkonnost západní společnosti předpokládá určitou míru vnitřní soudržnosti. Jedná se o soubor zvyků a postojů, které zaručují čitelnost a předpověditelnost chování ostatních. Pouze na tomto základě je možná důvěra, porozumění a spolupráce. Vůbec nejde o nějaké abstraktní hodnoty. Jedná se o způsoby chování a názory týkající se odívání, stravy, toho, jaký máme postoj k práci a penězům, jak trávíme volný čas a co si myslíme o roli ženy ve společnosti. Migranti z třetího světa jsou ale vybavení souborem zvyků a postojů, které ztěžují, nebo dokonce znemožňují fungování společnosti. Svojí přítomností rozměňují domácí hodnotový systém a oslabují západní společnosti tím více, čím více se od nich odlišují a v čím větším počtu přicházejí," varuje Robejšek.

Většina migrantů navíc zcela zřetelně neprchá před válkou nebo útlakem, velmi často maximálně prchají kvůli vnitropolitické situaci, kde jsou momentálně těmi slabšími, ale jinak jsou hodnotově nastaveni stejně jako aktuálně vládnoucí krutovládci. „Krátkce a jasně řečeno: migranti si ve své zemi nedokázali udělat nebo udržet pořádek. Proč bychom měli věřit, že budou schopni zapojit se do našeho společenského pořádku a nezpůsobí u nás stejný nepořádek, jako panuje u nich doma," ptá se Robejšek a cituje německého publicistu Petera Scholla-Latoura, který uvedl, že: „Ten, kdo přijme polovinu Kalkaty, nepomůže Kalkatě, ale sám se stane Kalkatou.“

A tak musíme být velmi ostražití, aby náš přístup k migrantům neznamenal pád naší demokracie. „Na první pohled jde o to, zdali jsou migranti zralí pro demokracii. Ve skutečnosti se ale jedná o to, jestli demokracie přežije migranty. Dovoluje totiž příliš mnoho a žádá příliš málo. Nekontrolovaný příliv těch, kteří chtějí náš blahobyt a nechťejí naše pravidla, znamená jedno. V Evropě poroste počet lidí, kteří naše zvyklosti porušují tak dlouho, až je jednoho dne úplně zruší," varuje Robejšek.

„Země, kterým hrozí v důsledku přívalu nepřizpůsobivých cizinců ztráta kontroly nad svými hodnotami a osudem, se proti tomu musí bránit. A proto musí být přístup migrantů do evropských zemí – i za pomoci nevybíravých opatření – do té míry ztížen, že se migrační vlna obrátí do těch míst, kde sice není tak útulno jako v Evropě, ale která jsou snáze přístupná. A najednou tato vlna opadne, protože zůstanou jenom ti, kteří jsou opravdu politicky pronásledováni. Čím dříve se to stane, tím větší šanci mají Evropané udržet si svůj způsob života. Nechápu, že to evropské elity nevěděly předem a nechťejí to vzít na vědomí ani po osmi letech," dodává Robejšek.

[ZDROJ](#)